

GRACE OF FAITH

„Apoštoli povedali Pánovi: ‘Daj nám väčšiu vieru!’“ (Lk 17, 5). Otec chlapca s hluchým a nemým duchom po tom, ako ho Pán vyzval, Pánovi povedal: **„Verím. Pomôž mojej neviere!“** (Mk 9, 24) Pri obrade krstu sa kňaz katechumena pýta: „Čo si žiadaš?“ Odpoveď znie: „Vieru.“ Vo sviatosti krstu teda dostávame vieru, ale potrebujeme v tejto viere rásť. Vidíme, ako apoštoli žiadajú Pána, aby im pomohol rásť vo viere. Aj my sa potrebujeme denne modliť za vzrast vo viere. **„A je to Duch Svätý, ktorý dáva milosť viery.“** (KKC 1102). Sme povolaní žiť vieru od svojho krstu až po svoju smrť.

My však žijeme v čase, keď sa viera zo života mnohých stráca. Ježiš to vopred vedel, a tak sa pýtal: **„Keď príde Syn človeka, nájde vieru na zemi?“** (Lk 18,8)

Ľudia si obyčajne myslia, že viera je číre intelektuálne chápanie, čo je viera teoretická a nie viera, akú máme uplatňovať vo svojom každodennom živote. Preto naša viera nie je v našom praktickom živote účinná. **Naša viera sa stáva účinnou vtedy, keď žijeme to, v čo teoreticky veríme.**

Čo je viera? Sväté písmo hovorí, že **„viera je základom toho, v čo dúfame, dôkazom toho, čo nevidíme.“** (Hebr 11, 1). Vo Vyznaní viery vyznávame a vyhlasujeme túto vieru v ‘istote vecí, v ktoré dúfame, a v presvedčení vecí, ktoré nevidíme’: **„Verím v Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme, i v Ježiša Krista, jeho jediného Syna, nášho Pána... v odpustenie hriechov, vo vzkriesenie tela a v život večný.“** **Môžeme vyznávať, že veríme, no naše skutky to napriek tomu nemusia odrážať!**

Svätý Jakub hovorí: **„Veríš, že Boh je jeden? Dobre robíš. Ale aj diabli veria, a trasú sa.“** (Jak 2, 19). Z tohto vyplýva, že len veriť v Boha nestačí. Ak **„verím v Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme...“** mal by som odpovedať na túto vieru

tým, že ho budem milovať a vzdávať mu česť, úctu a poklonu.

Katechizmus Katolíckej cirkvi nás učí: **„Viera je teologálna čnosť, ktorou veríme v Boha a vo všetko, čo nám povedal a zjavil a čo nám svätá Cirkev predkladá veriť, pretože Boh je Pravda sama.“**. (KKC 1814)

Pouvažujme nad niektorými vecami, „čo Boh povedal a zjavil“:

- „Som, ktorý som... Ja som Pán, tvoj Boh... Nebudeš mať iných bohov okrem mňa... Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou... Povedal som vám, že zomriete vo svojich hriechoch, ak neuveríte, že Ja Som...“ (Ex 20, 2-3; Mt 22, 37; Jn 8, 24)

Verím a odpovedám na toto Božie zjavenie? Ako odpovedám na túto vieru?

- „Láskou odvekou som ťa miloval, preto som ti zachoval priazeň.“ (Jer 31, 3)
- „...si drahý mojím očiam, vzácny a ja ťa milujem...“ (Iz 43, 4)
- „Či zabudne žena na svoje nemluvňa a nemá zľutovania nad plodom svojho lona? I keby ona zabudla, ja nezabudnem na teba.“ (Iz 49, 15)

Ak verím v túto lásku svojho Boha Stvoriteľa, prečo by som mal byť stiesnený a skleslý z nedostatku lásky od rodičov a od ostatných?

- „Buď silný a udatný, neboj sa a neľakaj sa... Veď Pán, tvoj Boh, je s tebou pri všetkom, čo podnikneš.“ (Joz 1, 9)
- „Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ (Mt 28, 20)

Zažívam vždy u seba Božiu prítomnosť?

Ak verím v tieto Bohom zjavené pravdy, môj vzťah k Bohu, k sebe samému a k druhým bude iný. **„Viera je odpoveď človeka Bohu.“ (KKC 26)** Musím odpovedať na tieto pravdy vo svojich myšlienkach, presvedčeniach a správani. Vidíme mnohých ľudí ako žijú v smútku alebo v komplexe menejcennosti, lebo ich iní nemilovali a nevážili si ich. Mnohí sú ranení odmietnutím od svojich rodičov. Mnohí žijú v strachoch rozličných druhov... Neukazuje nám toto náš nedostatok viery v Boha a v to, čo nám „povedal a zjavil?“ Potrebujeme rásť vo viere cez modlitbu a rásť v poznaní Božieho slova. Potom budeme mať vierou naplnené svoje prejavy.

Boh nie je ľudskou bytosťou, že by klamal, alebo smrteľnou, že by menil svoj postoj. On prisľúbil, a neurobí to? Povedal, a nesplní to?“ (Num 23, 9). Čokoľvek Pán „povedal a zjavil“, sa v mojom živote stáva skutočnosťou, **ak odpovedám na pravdu vo viere.**

Svätý Pavol hovorí, že ‘štít viery’, je jednou z dôležitých zbraní, ktoré v našom duchovnom boji potrebujeme používať. Týmto pancierom „budeme schopní uhasiť všetky ohnivé šípy zloduha.“ (Ef 6, 16) V Pánových prisľúbeniach potrebujeme používať štít viery, byť presvedčení o jeho láske a vyjsť z negatívnych pocitov. ***Tu sa vplyv zlého ‘uhasí’. Viera v Pána a v jeho nikdy nechybujúce Slovo môže ‘zadusiť plamene zlého’, ktoré prichádzajú vo forme pokušení a iných negatívnych postojov.***

Niekoľko praktických tipov:

Keď nepriateľ preukazuje pochybnosti o Božom slove, mal by som mať vieru, že Boh nehovorí lži a je vždy verný svojim prisľubom. (Num 23 ,19; Mk 13, 31)

Keď ma nepriateľ pokúša túžbami sveta, mal by som mať vieru,

ktorá mi pripomína, že pre večné šťastie stojí za to obetovať časné pôžitky, ktoré sa pominú.

Keď ma nepriateľ zvádza na klzké okultné chodníky, mal by som mať vieru, že jedinou cestou je Ježiš a že keby som aj získal celý svet, nemal by som z toho osoh, ak by som stratil dušu. (Mt 16, 26)

Keď ma zvieria depresia pre moje skazené detstvo, lebo ma odmietli a nechceli, mal by som mať vieru v Božie slovo, že „hoci by ma opustili otec aj matka, Pán sa ma predsa ujme.“ (Ž 27, 10 tiež Iz 49, 15)

Keď ma ochromuje myšlienka, že nie som na nič dobrý, vieru v Božie slovo, že **‘som Božie dieťa’** (1 Jn 3, 1) a som **‘drahý jeho očiam, vzácny a on ma miluje’** (Iz 43, 4), by mi mala pomôcť prijať sa, pretože som osobným dielom Boha.

Keď mám strach a nedostatok dôvery, moja vieru v Božie slovo by ma mala pozdvihnúť: **„Buď silný a udatný, neboj sa a neľakaj sa! Veď Pán, tvoj Boh, je s tebou pri všetkom, čo podnikneš!”** (Joz 1, 9) **„Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje.”** (Flp 4, 13)

Takto je naša vieru v Božie slovo a naše konanie podľa neho protijedom na taktiku zlého.

Raz prišla za mnou jedna pani a podelila sa so mnou o svoju bolesť a žiaľ, pretože ju kedysi jej manžel nazval ‘opicou’. Od toho dňa stratila svoj vlastný obraz, nechcela sa pozrieť do zrkadla a stále chodila so zvesenou hlavou. Povedal som jej, aká je jej dôstojnosť pred očami Boha, lebo je ‘zrenicou jeho očí’, a povedal som jej, aby si prečítala Izaiáša 43, 4. Začala žiariť radosťou. Uvedomila si pravdu, že pre jej Boha Stvoriteľa, ktorý je jej skutočným manželom (Iz 54, 5), je vzácna a cenná, aj keď v očiach jej pozemského manžela je ako ‘opica’.

Áno, nemali by sme byť iba poslucháčmi a čitateľmi Božieho

slova, ale veriť v Slovo a odpovedať na neho vo svojich myšlienkach, slovách a skutkoch. Taký by mal byť náš vierou naplnený život. **„Bez viery je totiž nemožné páčiť sa Bohu.”** (Hebr 11, 6). V evanjeliovom podobenstve o uzdravení ženy, ktorá dvanásť rokov trpela na krvotok, nachádzame ženu s vierou: „Ak sa dotknem čo len jeho odevu, ozdravím.” (Mt 9, 21). „Pristúpila odzadu, dotkla sa obruby jeho šiat a hneď prestala krváčať.” (Lk 8, 44). Na to Ježiš povedal: „Nieкто sa ma dotkol, lebo som pocítil, že zo mňa vyšla sila.” (46). **Naša viera je práve to, čo odomyká Božiu silu.** Musíme vyznať pravdy svojej viery, veriť v nich a podľa nich konať.

Svätý Pavol hovorí: **„Teda viera je z hlásania a hlásanie skrze Kristovo slovo.”** (Rim 10, 17). Aj Cirkev nás učí: „Slovom spásy... sa živí v srdci veriacich viera... Ohlasovanie Božieho slova sa neobmedzuje iba na poučenie, ale vyžaduje *odpoveď viery* ako súhlas a záväzok vzhľadom na zmluvu medzi Bohom a jeho ľuďom.” (KKC 1102)

„Viera je nezaslúžený dar, ktorý Boh dáva človeku. Tento neoceniteľný dar môžeme stratiť. Svätý Pavol upozorňuje Timoteja: **„aby si bojoval dobrý boj, aby si mal vieru a dobré svedomie, ktoré niektorí odvrhli a stroskotali vo viere.”** (1 Tim 1, 18-19). Aby sme žili, rástli a vytrvali vo viere až do konca, musíme ju živiť Božím slovom a musíme prosiť Pána, **aby nám ju zveľaďoval.** (KKC 162)

Každý dar a talent, ktorý sme dostali od Boha, máme používať a rozmnožovať (porov. podobenstvo o talentoch). Sme zodpovední žiť svoju vieru a pomáhať iným vzrastať vo viere, ako hovorí svätý Pavol: **„A čo si počul odo mňa pred mnohými svedkami, zveruj spoľahlivým ľuďom, ktorí budú schopní učiť aj iných.”** (2 Tim 2, 2). Toto je spôsob ako šíriť vieru. Nemôžeme teda strácať čas. Satan podvádza tým, že nám chce zobrať Božie slovo a tak aby sme stratili vieru. **„A ak je naše evanjelium ešte zahalené, je zahalené tým, čo idú do záhuby. Im, neveriacim, boh tohto veku zaslepil mysle, aby im nezažiarilo svetlo evanjelia o Kristovej sláve, ktorý je obrazom Boha.** (2

Kor 4, 3-4)

„Ale viera nie je úkon osamotený. Nik nemôže veriť sám, tak ako nik nemôže žiť sám. Nik si nedal vieru sám, tak ako si nik nedal sám život. Veriaci prijal vieru od iných a má ju zasa odovzdať iným. Naša láska k Ježišovi a k ľuďom nás pobáda hovoriť o našej viere iným. Každý veriaci je akoby ohnivkom vo veľkej reťazi veriacich. **Nemohol by som veriť, keby ma nepodopierala viera iných. Ja zasa svojou vierou pomáham udržiavať vieru iných.**” (KKC 166)

Páter Raniero Cantalamessa, OFMCap, kazateľ pápežskej kúrie, pri vysvetľovaní 'podobenstva o talentoch' (Mt 25, 11-28) povedal: **„Viera dneška a sviatosti sú talentami, ktoré sme my, kresťania, dostali.** Ako využívame tieto talenty?

Ovocie prirodzených talentov sa pre nás stane bezvýznamným, keď zomrieme. Ovocie duchovných talentov nás nasleduje do večnosti a získava nám súhlas Božieho súdu: „Dobre vykonané, dobrý a verný sluha.“

Mary Pereira